

עפ"ג 22826/05/23 - מונטר אבו קאמל ע"י נגד מדינת ישראל ע"י, אריה גרינבאום

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 22826-05-23 אבו קאמל נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני: 84665/2019

בפני כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
המערער מונטר אבו קאמל ע"י ב"כ עוה"ד עומיר מריד
נגד
המשיבים 1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נתי בן חמו, פרקליטות
מחוז ירושלים
2. אריה גרינבאום

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דין שניתן בבית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי) מיום 26.3.23 בת"פ 11844-04-19.

2. המערער הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413ג' וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ותקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 19.2.19 בשעה 00:50 לערך הגיעו המערער ואחר שזהותו אינה ידועה ברכב, לרחוב שבו חנה קטנוע מסוג הונדה C.V.R. ששייך למשיב 2 (המתלונן). המערער ניגש אל הקטנוע, חתך את חוטי המתנע של הקטנוע וניסה לחברם מחדש על מנת להתניעו. בשלב זה קיבל המתלונן התראה בשלט הקטנוע וניגש לבדוק אם הקטנוע במקום. אז הבחין במערער נוגע בקטנוע ושאלו לפשר מעשיו. המערער אמר למתלונן כי נגנב לו אופנוע דומה ולכן בדק את הקטנוע. המתלונן ניסה להוציא טלפון נייד מכיסו כדי להזעיק את המשטרה למקום, ובתגובה חבט המערער בראשו של המתלונן באמצעות קסדה שהייתה בידו והמתלונן נפל לרצפה. בשלב זה הגיח האחר עם הרכב, עצר ליד המערער וביחד נמלטו השניים מן המקום.

4. לא נערך הסדר לעניין העונש אך הוסכם על קבלת תסקיר שירות מבחן בטרם יישמעו טיעונים לעונש. בתסקיר סקר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המערער שהובילו לדפוסי התנהגות בעייתיים, אך יחד עם זאת עמד על כך שלאחרונה המערער מגלה יכולות תפקוד והסתגלות טובות בחיי העבודה ומבטא אחריות כלפי שיפור איכות חייו. שירות המבחן התרשם כי המערער מקבל אחריות מסוימת על ביצוע העבירות ומבטא חרטה מילולית, וכן מגלה מודעות להתנהגותו הבעייתית ומנסה להפיק לקחים מהשלכות מעשיו. בסופו של יום שירות המבחן המליץ "על הטלת ענישה מוחשית, מצבת גבולות והרתעתית לעתיד, בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה ככל הניתן, וזאת

עמוד 1

בשילוב עם עונשים מרתיעים צופי עתיד". בהתחשב בחומרת העבירות שבהן הורשע ונוכח הצהרת המערער כי אינו חש עצמו כמי שנזקק להתערבות טיפולית במישורי חייו השונים, שירות המבחן לא מצא את המערער מתאים בשלב זה בחייו לשילובו בטיפול ועל כן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. בהמשך לתסקיר התבקשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות. מזו עלה כי המערער ריצה באותה העת מאסר בדרך זו בגין תיק אחר שנדון בבית משפט לתעבורה, ועד כה מתוך 90 ימי עבודות שירות הוא נעדר מ-75 ימים ללא היתר. אגב זאת ציין הממונה על עבודות שירות קיומה של חוות דעת קצין מודיעין שלאורה משטרת ישראל לא מצאה את המערער מתאים לריצוי עבודות שירות ובעקבותיה נשלחה לבית משפט לתעבורה בקשה לשינוי גזר הדין. בנסיבות אלה קבע הממונה כי המערער אינו מתאים לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

5. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות נע בין מאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. בית משפט קמא עמד על כך שלמערער שתי הרשעות קודמות ממין העניין וכן היה ער לנסיבות חייו של המערער כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. נוכח הצורך להעניק תגובה עונשית הולמת למעשי אלימות קשים, ובפרט תוך שימוש בחפץ כמו קסדה, ובהינתן שהאלימות ננקטה על מנת למנוע מן המתלונן להגן על רכושו, בית משפט קמא סבר כי אין להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות ויש להשית על המערער מאסר מאחורי סורג ובריח. בית המשפט הוסיף כי העובדה שהמערער נמצא בלתי מתאים לריצוי עבודות שירות נעוצה בהתנהלותו שלו וברי כי לא מגיע לו על כך פרס בדמות הסתפקות בעונש צופה פני עתיד. מטעמים אלה גם לא נעתר לבקשת ב"כ המערער למצות את זכותו לפי סעיף 51(ב4) לחוק העונשין בקשר עם המידע החסוי. לפיכך נגזרו על המערער 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו; מאסר מותנה; וכן פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪ שישולמו ב-10 תשלומים החל מיום 1.6.23. יצוין כי בקשה שהוגשה בגדרי הערעור דנן לעיכוב ביצוע הפיצוי נדחתה, אך ריצוי עונש המאסר עוכב עד להכרעה בערעור (החלטת כבוד השופט א' גורדון מיום 23.5.23).

6. הערעור נסב על חומרת העונש שהושת על המערער על כלל רכיביו. לטענת ב"כ המערער שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם העונש ההולם שלשיטתו צריך להתחיל מענישה צופה פני עתיד. בהתאם לטענתו היה על בית משפט קמא להטיל על המערער מאסר על תנאי בלבד ולחלופין להסתפק בתקופת ימי המעצר כמאסר הולם. ב"כ המערער עמד על כך שמדובר בעבירת רכוש מינורית של ניסיון לשימוש בקטנוע ללא רשות, שבוצעה ללא תחכום או מכשירים אלקטרוניים, כאשר המערער פעל לבדו בשעות לילה, כאשר אגב זאת יוחסה לו עבירת תקיפה סתם בכך שדחף את המתלונן באמצעות הקסדה, לא חיפש לריב ועזב את המקום. על כן לטענת ב"כ המערער בקביעת עונש המאסר בפועל כמו גם המאסר המותנה לא ניתן משקל מספיק לנסיבות ביצוע העבירות, וכן לנסיבותיו האישיות של המערער, ובכלל זה גילו הצעיר, לקיחת האחריות מצדו ולחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות מבלי שנפתחו תיקים נוספים לחובתו, וכן לשיקולי השיקום. כמו כן נטען כי שגה בית משפט קמא בהטילו עונש מאסר על תנאי ל-8 חודשים כשהתנאי נקבע לכל עבירת אלימות מסוג פשע, בעוד שהמערער הורשע בעבירת עוון. כן הלין ב"כ המערער על כך שלא ניתן למערער יומו בסירוב בית המשפט לזמן את קצין המודיעין. אלא שבמענה לשאלת בית המשפט עדכן כי במסגרת התיק האחר הציג קצין המודיעין את החומר החסוי לעיון בית המשפט לתעבורה שלא מצא להורות על המשך עבודות השירות וגזר את עונשו של המערער. אשר לפיצוי למתלונן, ב"כ המערער מבקש להתערב בגובה הפיצוי כשלטענתו בעובדות כתב האישום אין כל אזכור לנזק פיזי שנגרם למתלונן או לקטנוע ולא הוצגה כל אסמכתא לנזק כזה. בתוך כך עדכן כי מלוא סכום הפיצוי הועבר למרכז לגביית אגרות וקנסות מתוך הפקדון.

7. לעומת זאת המשיבה סבורה כי דין הערעור להידחות על כל חלקיו. לעמדת המשיבה גם אם העבירות אינן חמורות הרי שנסיונות ביצוען הן ברף חומרה גבוה. זאת בהינתן שהמתלונן יורד בשעה 01:00 בלילה כדי לבדוק התראה שקיבל ביחס לקטנוע שלו ומוצא עצמו נחבט בפניו באמצעות קסדה. כן טענה המשיבה כי לא הובהר מהם שיקולי השיקום שהיו צריכים לקבל משקל, ומכל מקום בוודאי אלה אינם גוברים על שיקולי גמול והרתעה. כמו כן לטענתה לא נפלה כל טעות בקביעת בית משפט קמא שלפיה לא ניתן בנסיבות העניין להסתפק בעבודות שירות, כאשר לב חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות היא תפקודו הלקוי בביצוע עבודות שירות בתיק האחר ולא המידע המודיעיני. מה גם שכעת למדנו שמה שלא התברר לפני בית משפט קמא נמצא מבוסס על-ידי בית המשפט לתעבורה. אשר לפיצוי למתלונן, הדגש בו עונשי ולא השבת המצב לקדמותו, כאשר הנזקים לאופנוע עולים מעובדות כתב האישום והשלכות התקיפה על המתלונן הן מובנות מאליהן. לכן לטענת המשיבה העונש שנגזר על המערער על כל רכיביו נכון והולם את נסיבות המקרה, ואין מקום להתערבות ערכאת הערעור.

גם המתלונן, המשיב 2, טען בקצרה לפנינו ובתמצית הביע עמדתו כי סכום הפיצוי שנפסק לטובתו אינו מתקרב לשקף את מלוא נזקיו.

8. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים אנו מוצאים כי דינו להידחות.

בהתאם להלכה המושרשת ערכאת הערעור בוחנת בראש ובראשונה את התוצאה העונשית הסופית שבגזר הדין, והתערבותה תעשה אך מקום שבו ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים או שנפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדין. לא מצאנו כי המקרה הנדון בא בגדר מקרים אלה המצדיקים התערבות ערכאת הערעור.

לא מצאנו כי שגה בית משפט קמא בכך שלא מצא להסתפק בענישה צופה פני עתיד או בימי מעצרו של המערער. העונשים שהושתו על המערער משקפים את חומרת המעשים שבהם הודה כפי שהם מפורטים בכתב האישום המתוקן. כך, אגב חבלה שביצע המערער בקטנוע בדמות חיתוך חוטי המתנע, ובעודו נשאל לפשר מעשיו על-ידי המתלונן שנדרש בשעת לילה מאוחרת לבדוק את הקטנוע שבבעלותו, חבט המערער בראשו של המתלונן באמצעות קסדה שהייתה בידו, עד כי המתלונן נפל לרצפה. לאחר מכן המערער נמלט מן המקום ברכב נהוג על-ידי אחר. רכיב עונש הפיצוי למתלונן משקף באופן הולם את הנזקים הממוניים והבלתי ממוניים שאך טבעי ומסתבר שנגרמו למתלונן כתוצאה מן העובדות האמורות. לחומרת המעשים מצטרף לחובת המערער עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות בעבירות ממין העניין.

על כן איננו סבורים כי יצאה שגגה מלפני הערכאה הדיונית בגזר הדין המצדיקה התערבותנו כערכאת ערעור.

9. לפיכך הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית מעצר ניצן ביום 2.7.2023 בשעה 09:00.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשפ"ג, 14 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט